

hus, som jeg har oplest, og jeg tror for øvrigt ogsaa, at den Opfattelse, jeg har faaet af det ærede Medlem, er bleven bekræftet ved, hvad man rundt omkring har sagt. Man skal naturligvis ikke rette sig efter alt, hvad Folk siger; men der har nu i dette Tilfælde gaaet saadant et Ord omkring her, der gif ud paa, at det ærede Medlem fra Ringløbing og hans Venner ikke længere vare saa haarde Halske, som de tidligere havde været med Hensyn til Spørgsmaal om Lovforslags Overgang til 2den Behandling. Jeg mindes Tilfælde, hvor det ærede Medlem og hans Venner, saa vidt jeg ved, tjente deres første Sporer ved kraftig at nægte en Sags Overgang til anden Behandling, og det blev paa en vis Maade til et stort Kabinetsspørgsmaal eller til et Stridsspørgsmaal. Det vilde altsaa have interesseret mig at vide, om det ærede Medlem nu var blevet lidt mildere med Tid, og maaste kunde komme til at gøre sig skyldig i noget, som han før fandt ganske fordømmeligt. Hvis det ærede Medlem altsaa ikke vil anbefale dette Forslag til videre Behandling, skal jeg ikke forfølge dette Punkt videre, men jeg kunde ikke tilbageholde min Mistanke om, at det ærede Medlem og hans Venner maaste ville gøre det ærede Medlem fra Møen Følgeklub, naar der skulde stemmes om Forslagets Overgang til anden Behandling. Foreløbig skal jeg opsætte de Bemærkninger, som jeg kunde have at gøre herom, indtil jeg hører, hvilken Stilling det ærede Medlem vil indtage. — Ja, ærede Medlemmer se paa Klokken; men jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at stoppe nu; der er endnu længe til Klokken 7, maa jeg gøre opmærksom paa, og hvis nogen af de ærede Medlemmer ikke kunne holde ud saa længe, vil jeg anbefale dem at tage en lille Ferie (Afskydelse). Ja, det gør ikke noget, jeg ønsker at benytte min Ret fuldt ud, selv om den tilmaales mig under meget uheldige Omstændigheder, som jeg naturligvis ikke er Herre over. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg finder, at det er

Formanden (Høgskbro): Det var uanfælgeligt, om det ærede Medlem vilde holde sig til Sagen i Stedet for at komme med disse Sidebemærkninger.

Korsgaard: Jeg ønsker ikke at tilbageholde den Bemærkning, at det ikke var den højtærede Formand, men at det selvfølgelig var mig, der handlede mindre hensynsfuldt over for ærede Medlemmer ved at staa og tale her, da Klokken er henad 6. . .

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem maa erindre, at der er en Række Talere indtegnet, saa at vi naturligvis maa anstrenge os, hvis denne Sag skal føres til Ende uden at opholde andre Sager.

Korsgaard: Jeg bestrider naturligvis ikke den højtærede Formands Ret, og jeg gør ikke Indvending derimod; jeg gør kun ærede Medlemmer en Undskyldning for, at jeg her staa og opholder dem paa en Tid, hvor de maaste gerne vilde være paa andre Steder.

Formanden (Høgskbro): Disse Undskyldninger behøves Ret ikke, da alle Medlemmer vide, at det er Formanden, som bærer Ansvar for det.

Korsgaard: Saa ere disse Udtalelser ikke naaede til den højtærede Formands Øren, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man her i min Nærhed, hvor der endnu er et Par Menninger, er fremkommen med saadanne Ønsker.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem skal ikke høre paa andre Medlemmer, men blot holde sig til den foreliggende Sag.

Korsgaard: Ja, naar man er lidt lydhør, er det ikke altid saa nemt at vende det døve Øre til. — Det er en Selvfølge efter den Opfattelse, jeg har af dette Forslag, og som jeg heldigvis har til fælles med et meget stort Antal ærede Medlemmer, at jeg ikke kan indse, hvilken rimelig Grund der er til at besætte sig med dette Forslag, naar man paa Forhaand erklærer, at dette Forslag umulig kan blive til Lov, ikke under nogen Omstændighed bør blive til Lov. Og naar vi saa tillige hørte den højtærede Finansminister erklære, at dette Forslag ikke kan benyttes som Hjælpemiddel for andre Sager, ja, saa siger jeg: Hvorfor i al Verden skulle vi have mere Ulejlighed af det end denne 1ste Behandling? Det viser sig nu, at denne Behandling kan være sejt nok, saa at man ikke skulde udsætte sig for at staa en Gentagelse deraf. Jeg vil imidlertid sige, at jeg under enkelte aldeles bestemte Betingelser vilde kunne tage under Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til at se paa Sagen mere end en Gang. Der kunde være det Spørgsmaal at stille til den højtærede Finansminister — et Spørgsmaal, som jo af visse nærliggende Grunde nu ikke kan stilles med nogen Virkning